

Farul Creștin

„Vot sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 41
Apare în fiecare Sâmbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lao Barna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 6/1939

Sâmbătă,
12 Octombrie 1940

Spurgeon în mijlocul familiei și prietenilor săi

La vârsta de 21 ani, la 8 Ianuarie 1856, s-a căsătorit cu Susana Thompson. Casa Helensburgh, în care au petrecut primii ani de căsnicie, era situată destul de departe de sgomotul orașului, în plină câmpie, înconjurată de multe grădini, și îi oferea lui Spurgeon recreația de care avea nevoie. În grădina locuinței, Spurgeon avea un colțisor favorit. Unul dintre cei mai mari și stufoși scauni, își înjghebase, între crăcile verzi, un cuib tainic și plăcut. După câțiva ani, când orașul înghițise și acest cuib de sămănare, câțiva amici devotați îi cumperă o moșioară în Wastewood. Situația de odăre depărtare de Londra, era înconjurată de un parc mare și frumos, unde Spurgeon trăia restul vieții. Căsnicia era foarte fericită. Era o căsnicie egală. El ținea la soția lui cu multă dragoste delicată; ea împărtășea, înțelept, marea lui însărcinare și participa la toate bucuriile lucrului său, chiar dacă uneori vieța familiară suferea din cauza deselor sale călătorii de evanghelizare.

Spurgeon avea doi băieți gemeni, Thoma și Charles, și doi copii cari au rezultat din căsnicia sa. Crescuseră pentru bucuria părinților și îi urmau în credință. Ambii deveniseră predicatori. Thoma, care nu putea să suporta clima Angliei, merse în Australia. Charles însă, rămas în Anglia, a făcut multe bucurii tatălui său, care scrisese despre el următoarele, în numărul din Ianuarie 1890 al revistei sale: „Iubitul meu fiu, Charles, activează de 10 ani în comunitatea din South Street în Greenwich, care numără 604 membrii. Răvna sa care o pune în slujba lui, leagă Comunitatea numeroasă și o conduce întru lucrul Evangheliei. O experiență adâncă îl întărește în credința în care a fost crescut de copil. Sănătatea lui se resimte în toate de multe predică și conferințe, și îi pretind sfertări deosebite; dar

sper, că va lucra încă multă vreme, binecuvântat de Dumnezeu”.

Băieții au moștenit umorul tatălui lor și Spurgeon istorisea, adesea, cu multă plăcere, glumele pe cari le-au făcut ei în copilărie.

Prea de vreme se ivi crucea, sub înfățișarea boalei, în această familie fericită. Susana Spurgeon era mereu suferindă. Când se simțea mai bine, trebuia să-și îngrijească adesea bărbatul suferind de îngrozitoare dureri artritice. În cartea „Predici în lumănări”, Spurgeon își amintește de buna lui îngrijitoare:

„Flacăra candelii este așa de dulce și liniștită, încât se potrivește foarte bine slăbiciunilor noastre și înviorează întunerecul. Nu vă amintește ea oare de o îngrijitoare bună, care veghează la căpătâiul nostru? Dați-mi voie să vă prezint cel mai bun exemplu pe care-l cunosc: soția mea. Ea spune că acum nu merită multă laudă, pentru că ea însăși este suferindă. Dar eu vorbesc de cecece a fost și ce ar putea fi, dacă ar avea puterile necesare. În orele suferinței mele, mi-a fost mai mult ca o candelă. Ea trecea prin cameră, ca zeițele din antichitate, cari mai mult sburau decât umblau. Câtă grație și delicatețe duioasă! Câtă veghere neobosită în lungul atâtor nopți de chin!”

Se presupune că durerile lui artritice proveneau din răceala căpătată la un botez, și se prea poate să fi survenit în urma unui asemenea lucru, căci Spurgeon ducea un trai cât se poate de simplu și natural. Ținea mult la odihna înviorătoare a nopții și după puțină, la o regulată recreație. Noptile cheltuite, chiar în lucrul Domnului, le socotea drept cea mai mare pagubă adusă trupului. „Dacă vrei să vă scurtați zilele, prelungiți-vă nopțile”, spunea el elevilor săi. Exceptional, se scula câteodată la orele 4 și jumătate dimineață, pentru a lucra ceva deosebit, însă de obicei dormea suficient.

Desigur, povara lucrului era destul de mare pentru Spurgeon. În fiecare Duminică

necă avea de ținut două mari servicii divine și Cina Domnului; și îi trebuiau câteva ore ca să primească vizita străinilor, cari veneau din toate părțile lumii să-l audă predicând, și apoi să-și strângă cel puțin mâna.

Strângerea mâinei nu era lucru tocmai ușor. Deseori, după ce termina predica, Spurgeon coborâ în mulțime, unde fiecare voia să-și strângă nefericita mână. Această operațiune dura peste o oră, până ce „nu mai putea deosebi pe Ion de Maria”, iar brațul îl durea în urmă câteva zile. Mai târziu, după terminarea adunărilor, unul din prietenii lui devotați se posta la ușa camerei de primire și veghia ca un Arhanghel, să nu pătrundă înăuntru persoane suspecte. Uneori se îngrămădeau la ușă oameni cu nenumărate dorinți și trăsni, femei cu fantezii sălbatice, bărbați cu nevoi cronice, cari îi apăsa, alții cu proiecte fanteziste și toți căutau pe amicul ce îi putea asculta.

Lunia, întrebuița câteva ore pentru revizuirea predicii ce urma să fie tipărită; după amiază era adesea la seminar, spre seară avea conversații pastorale, iar dela 7—8½ seara, ținea oră de rugăciune în Tabernacol. Marți era ocupat în Tabernacol sau predica în alte localități. Joi, ținea o nouă predică în Tabernacol; Vineri ținea conferință la seminar și rezolva lucrări administrative. Numai datorită colosalei sale puteri de muncă și împărțirii lucrului în mod sistematic, a putut Spurgeon lucra, în afară de predică, la redactarea unei reviste, la scrierea literaturii, la schimbul corespondenței imense, la supravegherea instituțiilor întemeiate de el și la transmiterea sfaturilor cerute de nenumărate Comunități.

Când lucrul întrecu puterile sale, Spurgeon își luă de ajutor pe fratele său James, care primi cu bucurie locul secund. „Știi ce?”, îi spuse odată Spurgeon în glumă, „când călăresc doi un singur cal, unul din ei trebuie să stea în

(Continuare în pag. 4-a)

Farul Creștin

Foale religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet
Strănut responsabil N. Oncu
 Redactor: **Alexa Popovici**

Anul VIII. No. 41 Sâmbătă 12 Octombrie 1940
 Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.
 În străinditate 300 lei.
 În Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
 trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:
 Arad, Str. Lao Barna 4.
 Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei

DELA REDACȚIE

Rugăm pe toți scumpulii noștri abonati din părțile Ardealului rămase dincolo de graniță, să ne trimită numirea nouă a adresei lor, pentru a le putea trimite revista și pe mai departe.

Deasemenea rugăm pe toți abonații noștri plecați din Cadrilater să ne trimită noua lor adresă, pentru a le putea trimite Farul Creștin.

Dacă cineva din abonații noștri are vreo observație asupra Farului Creștin, sau vreo propunere, sugestie, etc. pentru îmbogățirea și înfrumusețarea sa, o primim cu toată plăcerea. Noi suntem bucuroși, când abonații își arată dorințele lor și ne oferă concursul.

Rugăm pe colaboratorii noștri să ne trimită articole.

(Urmare din coloană 3-a)

risi înaintea oamenilor, îl voi mărturisi și Eu înaintea Tatălui Meu". Mat. 10:32. „...Oricine se va rușina de Mine și de Cuvintele Mele... se va rușina și Fiul omului, când va veni în slavă"... Marcu 8:38. Celor ce au ascultat acestea: „Iată Eu sunt cu voi”. „Nicidecum n'am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi”. Fiindcă suntem în fața acestor veșnice adevăruri, să nu mai aducem jertfa și amanete diavolului prin neascultarea noastră față de Dumnezeu, fiindcă sunteți răscumpărați complet de Dumnezeu. Rămâneți dar o uneltă în slujba Lui.

PESCARUL DE OAMENI

„Cei ce vor învăța pe mulți, să umble în neprihântre, vor străluci ca stele în veac și în veacii de veac”. Daniel 12:3.

Pentru orice pescar de oameni scopul principal este, ca prin toate, să devie cât mai asemenea Mântuitorului iubit. Zădarnic am încerca să fim asemenea Lui în afară dacă nu ne asemănăm cu El în viața lăuntrică. Noi știm, că starea lăuntrică este totul, iar ce se vede de multe ori, e fals.

Pentru aceasta ne vom sili să fim cât mai simpli, bizuindu-ne în toate împrejurările pe prezența Mântuitorului nostru. Aici vedem un exemplu mareț în Domnul Isus. Totul la El e atât de simplu, încât ce-i ce se cred prea grozavi aproape nu văd nimic. Totuși această simplitate e o minune fermecătoare. De obicei o să vedeți pretutindeni caracterele înalte, geniile umane, oamenii cu adevărat mari au fost simpli, în schimb cei ce vor să apară în fața altor mari, sunt foarte grozavi. „Ava, Tăie toate lucrurile îți sunt cu putință”. Marcu 14:36. Cuvântul „Ava” este o expresie foarte intimă între un copil și tatăl său. În limba noastră n'avem un cuvânt potrivit, puțin ar semăna cu „tăticule”. Simplitatea copilărească ne produce o reimpresă în viețile grele de azi. „Tatăl Meu lucrează... Eu deasemenea lucrez”. „Tatăl are viață în Sine, tot așa a dat și Fiului”... „Tatăl Meu este mai mare decât toți și face ce vrea”. „Tatăl iubeste pe Fiul și-I arată tot ce face”. „Tatăl nu M'a lăsat singur, pentru că totdeauna face-I este plăcut”. Ioan 8:29.

Strălucirea vieții lăuntrice izbucnea printr-o simplitate, care punea în încercătură pe vechi cărturari, care erau îmbăceșiți cu idei încălcite și tulbure a căror rost nici ei nu le mai înțelegeau. Era de tot simplu, vorbea cele mai mari și mai grele lucruri în cea mai mare simplitate, dar totul era mai luminos, decât lumina soarelui. Această simplitate îl ținea în cea mai perfectă legătură cu Dumnezeu. Cu cât vom fi mai simpli cu Dumnezeu, cu atât mai adânc ne vom încrede în El în toate, ca și copii. Cu atât Duhul ne va avea mai mult la îndemână. Oamenii slabi și copii au cele mai mari drepturi în Impărăția lui Dumnezeu, pentru că ei sunt slabi și nu pot face singuri nimic. Cei ce primesc totul, fie bun, rău, numai din Mâna Lui se bizuesc, numai pe El au întotdeauna destul nu știu ce-i lipsă.

Ca să păstrăm această stare ne vom sili să înălțăm orice faptă, orișice obicei sau mișcare care, dacă ar fi cunoscută de alții, ne-ar înjosi, făcându-ne rușine.

Acesta este un loc al stanei, de pe care e își seceră roade la vremea potrivită sau nepotrivită. Acolo este și întuneric și lumină. Acesta este un ucenic de paradă vrea să arate numai hainele strălucite cât despre celelalte are deosebită grijă ca să nu fie văzute niciodată. Ce ziceți despre un tânăr, care s'ar da drept credincios între alți tineri, dar scoțând bătăista din buzunar, ar cădea în văzul tuturor și o țigară jos, sau nu știu cum i-azbură o injură din gură. Ce motive sau scuze ar fi deajuns?

Cercetează și vezi bine ce lucruri mai sunt în viața ta, care te-ar rușina în fața altor? Lasă-le ca să fie osândite de lumină și lăstate, chiar dacă te cam doare aceasta. Tăie dela tine din viața ta din obiceiul tău acel lucru, peste care nu poate domni Hristos. Peștele este liber, aleargă pretutindeni fără nicio frică, dacă nu observă, undița înghite un vierme plăcut. Acum are în el o funie, pe care o simte. Simțește marea primejdie, încearcă să fugă, dar o zmucitură puternică l-a scos din apă aruncându-l cât colo. Pe mulți care acum nu vor să arunce undițele, cel rău îi va zmuci cu atâta putere diavolul, încât se vor trezi drept în iad. Sărmane Iuda! Ce grozav ai fost zmucit! Ce puțini sunt însă acei ce vreau să se cumentiască din pășania ta! Cine se teme să mărturisească sau să lase un păcat, doarme pe aceeași perină cu diavolul, iar el se va folosi de ei, când va binevoi, îi va scutura, îi va chinui, după bunăvoința plăcerii lui diavolești. Pușcărișul eliberat, dar care din nou are ceva pe cugetul lui la vederea unui sergent transpiră, îl cuprind fiori. Același lucru îl va cuprinde la venirea lui Hristos și pe păcătosul mântuit, care totuși a ținut lucruri neîngăduite în inimă. Chiar înlăturând din inimă tot ce-i rău, trebuie să știm că: „Orice neascultare față de voia lui Dumnezeu este o jertfă de ascultare față de diavolul. De multe ori noi motivăm neascultarea prin neștiință, dar oricum, urmările neascultării rămân aceleași. Dacă în timp ce diavolul ispătea pe Domnul Isus în pustie, El ar fi ascultat una din propuneri, ce ar fi fost? Neascultând de Dumnezeu intrăm singuri în robia diavolului, ne amanetăm libertatea noastră lui. Cum fuge diavolul dela noi? Prin supunerea și predarea noastră în mâna lui Dumnezeu. „Dați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu”. Rom. 6:13. „Iubiți pe vrăjmașii voștri”. „Aruncați asupra Lui toate grijile voastre, căci El însuși îngrijește de voi”. „Eu v'am ales pe voi și v'am rânduit să mergeți și să aduceți roadă”. „Orișicine Mă va mărtu-

(Continuare în coloana I-a)

Hristos alungat de ai Săi

de Nichifor Marcu

„A venit la ai Săi, și ai Săi nu l-au primit”. Ioan 1. 11.

Versetul 10 vorbește despre lume, ea nu-L cunoaște pe Stăpânul ei, pe când în versetul nostru este vorba de ai Săi, adică de cei mai iubiți, de cei mai valoroși, de cei mai ascultători din poporul Domnului.

Noi de multe ori credem, că numai acei refuză sau alungă pe Domnul Isus, cari strigă sus și tare: „N'am nevoie de mântuire, n'am nevoie de iertare, de veșnicie, ci numai de bani”. Aceștia sunt orbi, ei nu știu ce fac, ei nu-și dau seama, că trăiesc. Mulți cred că numai acei ce-l înjură pe Dumnezeu, ce iau numele Lui în desert, ce merg la baluri, și se țin roată în jurul cărciumilor și paharelor, cu buzele pline de minciuni, numai acei refuză, alungă pe Hristos, iar ei nu. Nu-i așa, aceștia sunt morți în păcate, păcatul le stăpânește mintea, gura, urechile, ochii, ei au devenit prin practicarea păcatului, robi ai lui satan sau a întunericului. Condamnarea lor este, că a venit lumina și ei au preferat păcatul. Au închis ochii să nu vadă lumina. Refuzul este păcatul celor ce cunosc pe Dumnezeu.

Atunci alungi pe Hristos când nu simțеști lipsa Lui.

Intr'o comună din apropiere s'a întors un om, care douăzeci de ani a fost prizonier. Cu mare jertfă, sacrificiu, a ajuns acasă. Aici însă n'a fost recunoscut, nici de soție, care era căsătorită, nici de fiicele lui. Satul întreg se mira de acest străin. A fost reclamat la poliție, chiar de rudele lui, cercetat mai deaproape nu s'a putut dovedi nimic. Când s'a văzut așa de străin între ai lui, pe care-i iubea, s'a dus și dus e până azi. Dacă nu simțеști zilnic lipsa Domnului Isus, atunci Domnul Isus zilnic e un străin nedorit în realitate. În teorie poate te rogi și chiar plângi sau postеști, însă aceasta nu-ți ajută la nimic. Domnul Isus vorbește despre un soi de credincioși, care erau nici rece, nici în clocot. Domnul Isus îi osândește și îi zice: „Am să te vărs din gura mea”, adică am să te lapăd. Pentru acești creștini prezența lui Dumnezeu nu-i o trebuință, îi o vorbă așa obișnuită, care arată frumos la auz. Dar lipsa prezenței lui Dumnezeu din

vieată nu le produce nici surprinder, nici fiori.

Aceștia de obicei se plâng de multe, de lipsă de bani, de lipsă de credință la alți, de cutare sau de cutare. Numai de lipsa prezenței lui Dumnezeu nu se plâng. Oh, voi, acei ce nu simțiți lipsa prezenței Lui zilnice, sunteți în ghiarele morții veșnice. Voi astfel alungați pe Mântuitorul vostru. Treziți-vă cât nu-i târziu.

Atunci alungi pe Hristos, când El nu este centrul vieții tale

Toate planetele sistemului nostru solar se țin de soare. Ele nu pot exista fără soare. Soarele este centrul existenței lor. În viața ta trebuie să fie un centru, care-i acel? Cinstea, bani, averea sau mândria?

Un sculptor german a sculptat pe Domnul Isus în mijlocul ucenicilor, care sunt cu toți în picioare. Când iei sculptura Domnului Isus dintre ei, toți cad jos. Când o așezi la loc, toți ucenici se scol în picioare. Exact așa este și în viața bisericii, așa e și în viața personală, când Hristos este centrul vieții, totul e în picioare, bunătatea, dragostea și credința.

Cum știu că Hristos e Centrul vieții mele. Albinele sbor în jurul stupului lor, așa și gândurile noastre se învârtesc în jurul lui Hristos, când El e centrul vieții. Când gândurile tale devin abātu-

te, atunci Hristos nu-i stăpân, ci refuzat. Dorințele tale, faptele tale, în jurul cui se zidesc? A corpului? A lumi? A păcatului sau a câștigului? În asemenea caz poți fi credincios, dar Hristos este alungat, detronat, neprimit în viața ta, care de altfel este răscumpărată de El.

Atunci Hristos este alungat din viața ta, când El nu e bucuria și desfătarea vieții tale

Dacă ești credincios, dar ai bucurii fără El, — atunci El este alungat. Orice bucurie, care este fără Domnul Isus și în lipsa Lui, distruge pe credincios. Dacă în viața ta vinul îți dă desfătare în locul Domnului Isus, atunci vinul îl alungă pe Domnul Isus. Dacă petrecerea și bucuria într'o societatea lumescă îți dă desfătarea, atunci aceasta alungă pe Hristos, cel ce ne dă adevărate desfătări.

Când Domnul Isus este zilnic lipsa vieții tale — oaspetele așteptat, când El este centrul vieții tale, când este El desfătarea și bucuria ta, atunci pe ușa inimii e scris: „Bine ai venit Mântuitor iubit”.

Când Domnul Isus nu-i desfătarea, bucuria ta, centrul vieții tale, atunci e un străin alungat, iar pe ușa inimii tale închise pentru El, este întotdeauna scris: „Intrarea străinilor strict oprită!”

Cât de departe este iadul?

Vizitatorii cari se duc într'o mină de cărbuni, doresc să știe despre toate lucrurile de acolo. De aceea ei coboară, adeseori, împreună cu lucrătorii, în fundul minei.

Un lucrător, creștin hotărât pentru Domnul, călăuzea odată un vizitator. Străinul rostea, de fiecare dată când vorbea, numai înjurături și blesteme. El întrebă pe minier, care era întristat din pricina acestui fel de vorbire: „Iadul este tot atât de departe ca adâncul acestei mine de cărbuni?”

— Nu știu, domnule, cât de departe este iadul, răspunse minierul. Dar un lucru știu și îl pot spune cu siguranță: după felul D-voastră de vorbire, și dacă frânghia de care este legată cutia în care ne aflăm se rupe, atunci veți fi în iad în mai puțin de două minute.

BELȘUG

Era cam de optsprezece ani și boala care îl trântise la pat, îl făcea să sufere îngrozitor. Era însă un copil al lui Dumnezeu, mântuit prin har.

Știa că ultimele clipe ale vieții sale veniseră. Tatăl său îl întrebă, înainte de a muri:

— Ionele, ai pace în sufletul tău?

— Intotdeauna am avut pace, dar acum o am din belșug.

Gândește-te, cetitorule! Belșug de pace și de bucurie în mijlocul suferințelor și în așteptarea morții!

Crede în Domnul Isus și te vei bucura și tu de o pace adâncă. El a spus: „Vă las pacea, vă dau pacea Mea”. Primește-o! Nu zăbovil!

SPURGEON ÎN MIJLOCUL FAMILIEI ȘI PRIETENILOR SĂI

(Urmare din pagina 1-a)

spate". Odată, când Spurgeon a fost silit de boală să lipsească dela adunare, frațele său James îi ținu atât de bine locul, încât cineva îl întrebă: „Sunteți Dv. frațele sau originalul?” Altă dată, Spurgeon spuse referitor la James: „Orice deștept poate fi primul, dar pentru a fi al doilea, trebuie să fi neobișnuit de înțelept”. Intr'adevăr, pentru a renunța la independență, se cere dragoste neobișnuită, care se lapădă de sine.

Uneori, săptămâni întregi nu găsea timp nici pentru o plimbare în parcul frumos al locuinței sale. De obicei, Miercurea fi era singura zi liberă din săptămână. În zilele frumoase de vară, se ducea pe câmp, însoțit mai întotdeauna de un prieten. După ce călătoreau o bucată cu trenul, coborau și hoinăreau voioși prin pădure și câmpii. În plină natură, Spurgeon se simțea fericit, ca un copil, plin de voie bună și glume pline de spirit. Williams, care-l însoțea adesea în asemenea excursii, spune că, niciodată n'a râs mai mult, ca în societatea lui Spurgeon.

Odată încercă să facă hipism (călărie). „Inșă”, spune el, „nu prea îmi țineam bine echilibrul pe cal și un trecător îmi spuse că aș face mai bine să șed în trăsură, unde pot avea mai multă siguranță”.

Câteodată Spurgeon își găsea recreația în schimbul preocupărilor spirituale. Era cetit în orice domeniu al literaturii. Istoria o cunoștea la perfecție. În științele naturale era mai mult ca un diletant. Un medic vestit, cu care se întretinuse odată în Mentone, rămase uimit de cunoștințele temeinice pe care le avea despre construcția corpului omenesc, a boalelor și al tratamentului lor. El se pronunța, că Spurgeon poseda mai multe cunoștințe ca unii profesioniști, și dacă ar fi urmat medicina, ar fi ajuns un medic renumit.

Această întâmplare ne amintește un cuvânt al lui Spurgeon: „Cine posedă stofa unui predicator, ar putea fi, probabil, și un bun comerciant sau jurist. Un păstor într'adevăr bun, s'ar distinge în orice altă profesiune. Unui bărbat, care menține o Comunitate ani de-a rândul și o poate zidi în fiecare Duminecă, în fapt, nimic nu-i este imposibil”.

În casa lui Spurgeon, domnia o grije deosebită pentru toți membrii ei; atât Charles, cât și Susana Spurgeon, se îngrijeau de bunul mers material și spiritual al slujitorilor. „Fostii noștri grădinari”, spuse el odată unui vizitator care-l admira sera de flori și bolta de viță de vie, „nu prea erau de ispravă. Ei erau atât de mari sfinți, încât nu-și vedeau de lucru și dimineața nu se apucau la

muncă înainte de ora 8; de aceea am preferat să-i schimbăm cu niște păcătoși sărmani. Grădinarii noștri de acum au fost pe vremuri mari bețivi; acum l-au găsit pe Isus și îndeplinesc conștiincios serviciul lor.”

Spurgeon se îngrijea și de animale. Căi, cari trebuiau să-l ducă Duminecă la adunare și în alte vizite pastorale, se odihneau Sămbătă complet, „căci”, spunea el, „ei sunt sub lege, iar eu sub Har”.

Spurgeon era împotriva băuturilor alcoolice. Cu ocazia unei excursii, ajunsese însetat la o cârciumă. „E păcat să bem

un pahar cu vin?”, îi întrebă însoțitorul „Nu”, spuse el, „nu consider un păcat înșă un bețiv ar putea auzi că bem și fi ispitit să bea o duzină de pahare. Însă dragul său renunță la băuturile alcoolice”. Mai târziu, Spurgeon își înășpă într'atât convingerea aceasta, încât Cîna Domnului întrebuinta vin nefericită. În Comunitatea lui exista o societate antialcoolică. Într'una din adunările ei, Spurgeon zise în glumă: „Că mai puternice creațiuni beau apă: lei, tigrii, elefanții și... locomotivele”.

Maria, sora lui Lazăr

de Seracu Iosan

— Primind și dând —

Un caracter vrednic de admirat și imitat de fete, pe lângă altele din Biblie, e acela al Mariei, sora lui Lazăr. Biblia nu ne spune, dar presupunem, că nu a fost căsătorită.

Parcă o văd: visătoare, umilă și calmă. Când Isus, Prietenul scump, venea în familia ei, ea se așeza sigură și tăcută la picioarele Lui, neținând socoteală de cuvintele, aproape aspre ale sorei sale, care o muștra în fața Domnului Isus. Tot ce era mai scump, mai bun și mai de dorit pentru ea, erau cuvintele Mântuitorului ei. Nu știa de-i este foame sau sete, stând la picioarele Lui. Pentru Maria, Isus era deajuns. Nu avea nevoie de altă distracție, altă prietenie sau altă soartă. Era așa de bine la picioarele Lui!

Când Domnul Isus mergea să continue lucrul Său mareț, ea stătea acasă foarte răbdătoare, știind că El o să vie reapărat. Până la întoarcerea Lui, ea medita adânc, asupra multor taine descoperite de Isus, ei, în timpul liniștit pe care ea petrecut împreună. Dintre astfel de stare o trezește vocea sorei sale, când fi spune: „A venit Învățătorul și te caută!” Îmi închipui că a uitat durerea pierderii fratelui său, în schimbul fericirii de-a ști, că Isus se interesează de ea, o caută și va mai putea petrece clipe pline de mângâiere în apropierea Lui.

Dar pe Maria o găsim nu numai primind, ci și dând. Cu șase zile înainte de Paște, Isus se afla iarăș în familia iubită. Lumea de prin prejur aleargă să vadă pe acel Profet minunat și pe Lazăr

cel înviat din morți.

Dacă ai fi un cunoscător de inimi, ai fi putut observa, ce dăruite sunt ele. În unele arde curiozitatea de a vedea ceva, altele veneau să primească ceva dela Isus, — iar în altele se străduia dorința ucigașă, de a găsi un motiv de acuzare pentru Domnul Isus. Mai erau acolo înșă și de acelea inime, cari băteau nu mai din dorința de a fi recunoscători Marelui Binefăcător.

E în tablou impresionabil scena, care se petrece aici. Contrastul dintre ură și iubire, formează o atmosferă încărcată, care trebuia într'un moment sau altul să se descarce — și aceasta să se întâmplă imediat după apariția Mariei pe scenă. Maria, visătoare de altă dată, vine ca să smulgă din visare diferitele cugete ale celor prezenți și să le aducă în fața unui singur subiect. Ea vine ca să dovedească prin fapte sentimentul iubirii, pe care-l păștră de mult pentru Domnul ei. Ea vine ca să dea ceva Acelui dela care a primit așa de multe. Vine, ca să facă un serviciu umil pentru Domnul Isus, dar care a costat-o mult”. Biblia spune: „Maria a luat un litru cu mir de nard curat; de mare preț, a uns picioarele lui Isus și le-a șters cu părul capului ei, și s'a umplut casa de mirosul mirului”.

Dar aici se întâmplă ciocnirea. Nici ceialaltă putere nu mai poate să reziste. Și ura trebuia să se exprime sentimentul său. Iată, pe Iuda, acela care-și ia însărcinarea de a fi reprezentantul forței negative. Dece această risipă?

(Continuare în pag. 5-a)

INVINUIȚI PE NEDREPT

„Unii ziceau că este bun; alții ziceau: „Nu, ci duce norodul în rătăcire”.

S'a dovedit în foarte multe rânduri, că mulți au fost invinuiți pe nedrept. Ei au trebuit să rabde persecuția, suferințele și uneori să îndure chiar moartea. Și asta nu pentru că ar fi fost vinovați, ci pentru simplul motiv, că alții i-au invinuit pe nedrept. În lumea politică se întâmplă mai rar asemenea cazuri, dar în lumea religioasă, ele sunt de regulă. Cauza principală e dușmănia și gelozia. Oricâteori o religie a început să meargă spre decădere, ea a căutat să invinuiască de cele mai mari păcate pe cei ce voiau să facă unele reforme spirituale și să trăiască o viață sfântă. Se știe, însă, că cei ce încep să invinuiască pe alții pe nedrept, deja au pierdut bătălia. Adevărul întotdeauna triumfă. Să luăm câteva cazuri de oameni religioși invinuiți pe nedrept.

Domnul Isus a fost invinuit pe nedrept. Religia Evreilor era aproape pe patul de moarte. Ceremoniile și formalismul era s'o înghită. În acel timp însă, vine Domnul Isus predicând legile divine și cerând oamenilor să părăsească păcatul și să se întoarcă la Dumnezeu. Dar, unii îl invinuesc că „duce norodul în rătăcire”. De aici încep invinuirii pește invinuirii. Altădată preoții poporului evreu îl acuză, că lucrează cu Belzebubul, domnul duhurilor necurate. Și chiar condamnarea Lui la moarte e bazată numai pe invinuirii nedrepte. Totuși biruința a fost a lui Isus și nu a invinuitoarelor Lui.

La fel ucenicii au fost invinuiți pe nedrept. În ziua pogorîrii Duhului Sfânt, unii din cei ce au venit să vadă minunea spun, că ucenicii sunt „plini de must”, adică beți, cu toate că era de dimineață. Aceasta era o invinuire nu numai nedreptă, ci și nechibzuită. Căci e lucrul știut că, omul, prin faptul că se îmbată nu-și însușește o altă limbă străină, fiindcă nici în limba lui nu mai știe vorbi. Apostolul Pavel a fost invinuit, că „pune la cale răzvrătiri și că „a încercat să spurge Templul”. Fapt. Ap. 24:5, 6. Toate au fost invinuirii nedrepte din cauza cărora Pavel a avut mult de suferit.

Și tot pe nedrept au fost in-

vinuiți și primii creștini. Un mare apologist creștin din acele timpuri spunea: Dacă se întâmplă cutremure de pământ, dacă grindina bate holdele, dacă foamea sau ciuma se abate peste țară, strigătul „La lei cu creștini” e tot mai puternic. Pentru toate nenorocirile cari loveau în Imperiul Roman, invinuiți erau numai creștinii. Pe de altă parte, Nero, împăratul nebun, lădu foc Romei ca să se poată bucura o clipă și apoi aruncă vina pe bieții creștini, ca astfel ei să îndure tot ce știa mintea umană, să inventeze în turbarea ei. Durerile creștinilor au fost grozave! Lacrimile trebuie să-ți ude obrajii citind cele ce au suferit ei. Numai ziua judecării va fi în stare să arate suferințele și martirajul lor. Și asta pentru că au fost invinuiți pe nedrept de alții. Apoi pentru că se adunau în ascuns prin catacombe, au fost invinuiți de adulter, imoralitate și că își mănâncă copiii, cu toate că ei trăiau o viață de sfințenie. Ei au fost scoși din cadrul legilor și omorâți fără nici o milă. Dar ei sunt acum în veșnicie și strigă: „Până când Stăpâne, Tu, care ești sfânt și adevărat zăbovești să judeci și să răzbuni sângele nostru asupra locuitorilor pământului?” Apoc. 6. 10.

Dar, invinuiții pe nedrept mai sunt și azi. De câte ori ne am fost invinuiți pe nedrept noi, Bapțiști, până acum? Dacă cineva a părăsit viața păcătoasă și s'a întors la Dumnezeu e invinuit de „rătăcire”. Dar care e rătăci-

rea? Faptul, că un bețiv nu se mai tăvălește în noroul și șanțurile străzilor, că fumătorul nu-și mai risipește banii pe țigare? Altă invinuire e, că am fi cumpărați cu banii. Realitatea dovedește că și asta e o invinuire pe nedrept. Cei ce s'au pocăit de păcatele lor și au trecut la cultul creștin baptist, nu au căpătat bani, ci au rămas și mai departe în starea în care au fost înainte. O altă dovadă mai e și persecuția, prin care am trecut. Unul care e plătit, nu rabdă suferințe și închisoare. Și apoi invinuiască-ne alții, cât vor vrea că nu am fi credincioși Statului nostru, fiindcă nu vorbele, ci faptele arată. Niciodată închisorile țării noastre nu au avut între zidurile lor, și nici nu vor avea, Bapțiști ca trădători.

Un proverb românesc spune: „Apa trece, pietrele rămân”. Imperii puternice au căutat să sugrume creștinismul, s'au izbit de el, ca de o stâncă și s'au prăbușit fără să poată înfăptui aceasta. Au lovit mult în noi până acum și poate și de acum — Dumnezeu știe — dar lăsați, ca nu vorbele, ci viața și munca noastră să fie o dovadă de credincioșie pentru Dumnezeu și pentru Țară. Iar când sunteți invinuiți pe nedrept, aduceți-vă aminte că toți urmașii Domnului Isus au fost invinuiți la fel. Ziua judecării va aduce, însă, răsplata cuvenită și pentru invinuiți și pentru invinuitoare.

Petru Popovici

Maria, sora lui Lazăr

(Urmare din pag. 4-a)

Dar Isus singur ia apărarea Mariei; ce fericire! Parcă-ar vrea să spună: „Înainte de a mă omorî ura voastră, iubirea ei mi-a uns trupul”. Și tot iubirea a învins!...

Maria ne învață două lucruri de absolută trebuință pentru o fecioară creștină: meditație și serviciu.

Să nu neglijăm surorilor orele de meditație și rugăciune la picioarele lui Isus. Ele să fie cele mai scumpe clipe pentru noi. Să avem fiecare câte un „Betel” în viață, unde să ne întâlnim cu Domnul Isus — și unde să primim binecuvântarea Sa părintească, fără de care e imposibil să

răzbim prin această lume plină de sbucium și jale — cu fața surâzândă — așa cum trebuie să fim.

Dar să nu întrebuițăm tot timpul în visare, vom deveni astfel melancolice. A fost așa de bine pe muntele schimbării la față — dar Isus știa, că la poalele lui — îl așteptau atâția nenorociți...

Deci și noi: la acțiune! Să dovedim iubirea pe care o păstrăm în inimile noastre pentru Mântuitorul nostru prin fapte, prin serviciul umil, dar din sinceritatea inimii. Deci la lucru pentru Hristos!

Căci avem o slujbă așa de minunată.

MANA ZILNICĂ

Texte explicate pentru citirea zilnică a Bibliei

Tălmăcirile sunt făcute de fr. NICHIFOR MARCU

Duminică 13 Octombrie.

Nimeni să nu adauge

Apoc. 22:10—21.

Aceste cuvinte sunt încheierea Noului Testament, trebuiesc înțelese deplin.

Vremea e aproape. Inseamnă să avem bagajele pregătite, mijlocul încins. Echipamentul spiritual să fie complet, nimic să nu lipsească. Minutetele pe care le mai trăiește bătrânul nostru pământ și ființele sale sunt în așteptarea celui mai mare eveniment. Ca niște fulgere luminoase vers. 11 ne arată pentru ce să înțelegem timpul. Toate eforturile să fie numai în vederea sfințeniei noastre.

Un avertisment scurt. „Iată Eu viu!” Ce stare spirituală ar trebui să trezească venirea Marelui ceresc. Cuvântul „răsplata Mea” ne arată o trecere prin foc, criză, foame spirituală, suferințe, osteneli, care vor trebui răsplătite.

Eu sunt Alfa și Omega. În orice împrejurare Hristos e totul, e deajuns pentru orice suflet. Ferice de tine, dacă Hristos îți e deajuns. Dacă El nu-ți e deajuns, atunci credința ta se scufundă în marea lumii. Un semn fără greș: „Vino”. Acesta e glasul inimei răscumparate prin sângele Lui. Dacă inima ta, sufletul tău nu sunt gata, nu așteaptă, atunci vei avea cea mai mare surprindere și neplăcere. Sufletul tău trebuie să zică: „Vino Doamne 'Isuse'” v. 20. Pregătește-te acum.

Luni, 14 Octombrie.

Ioan numit Marcu

Fapt. 12:25; 13:1—5.

Păcatul rudeniei. Aici se fac cele mai multe păcate în mijlocul copiilor lui Dumnezeu. Barnaba e om sfânt, predat în întregime, la îndemâna lui Dumnezeu, om bătrân cu autoritate și cu renume bun. Il iubește pe tânărul Marcu, care îi e văr, dar e și ucenicul Domnului. L-a rugat să vină cu el, poate a stăruit mult, tânărul a fost luat cu el. Duhul lui Dumnezeu avea alte planuri pentru el, alte viziuni, așa că multe din dorințele și planurile oamenilor sfinți de multe ori dau greș, când e vorba de rudele lor credincioase.

Biserica la datorie. E cea mai curată, mai frumoasă priveliște a copiilor lui Dumnezeu, pătrunși sau înghițiți de prezența lui Dumnezeu așteaptă rezolvarea problemelor. Azi, așa de puțin se practică adevărata rugăciune, încât membrii bisericii nici nu pot sta pe genunchi.

Marti, 15 Octombrie.

Ioan Marcu reîntors

Fapt. 13:6—13.

Duhul lui Dumnezeu lucra puternic

prin Pavel și Barnaba, dar în același timp tânărul Marcu era fără pace și tulburat sufletește. El n'a urmat calea Duhului, ci a omului. Același Duh binecuvânta pe Barnaba, dar i se împotriva lui Marcu. Mulți cred, că acest tânăr din cauza fricii sau a dorului de mamă, a părăsit prima societate misionară, nu-i tocmai așa. Primii creștini erau prea plini de Duhul Sfânt, care făcea minuni prin ei, ca să se lase conduși de dorințe joșnice, sau frica de apă mării.

Numele lui Marcu, se crede că este un nume adăugat de romani. Evrei n'aveau astfel de nume, care înseamnă ciocan. Aici vedem tăria cuvintelor lui, care erau ca loviturile ciocanului, care sparge stâncile de granit. A fost trimis de Duhul Sfânt ca misionar în Babilon, o țară decăzută, unde a lucrat în colaborare cu Ap. Petru. 1 Petru 5:13. În Evanghelia lui vedem, cum izbucnește elanul religiei noi, pentru tineri, prin expresiile: „Toți au rămas înmărmuriți”. Marcu 1:27. „Toți Te caută” 1:37 sau „Toată mulțimea venea la El; ...El îi învăța pe toți”. 2:13. „Niciodată n'am văzut așa ceva”. 2:12.

Miercuri, 16 Octombrie.

Barnaba a luat pe Marcu

Fapt. 15:30—41.

Barnaba e un om devotat, sfințenia lui, curătenia lui se vede din faptul cum știe prețui oamenii. El este primul, care se lipește de Saul — devenit Pavel. Se împrietenește cu el, apoi îl recomandă bisericii, ca pe un frate. Fapt. 9:27.

Barnaba se interesează de Pavel și merge sute de km. ca să-l caute. Fapt. 11:26. Când l-a găsit, imediat l-a și angajat ca predicator în Antiohia. Exact așa face și cu Marcu. El vede, că într'ânsul se ascunde multe, vede că tânărul poate avea un viitor mare, mai mare decât al lui, îl caută și stăruiește numai să-i trezească entuziasmul și focul misionar în tânăr. Se despărțește de cel mai iubit frate, numai ca să câștige un nou misionar — și l-a câștigat. Se poate spune, că dacă nu s'ar fi ocupat de el azi, n'am avea frumoasa Evanghelie după Marcu. Știi să te sacrifici pentru tineri, ca ei să ajungă lucrători în împărăția lui Dumnezeu?

Joi, 17 Octombrie.

De folos pentru lucrare

2 Tim. 4:1—11.

Marele apostol își așteaptă cu liniște clipă cu clipă sfârșitul vieții. Nu-l chină, nici închisoarea, nici lanțurile, nici greutatea, ci numai starea spirituală a bisericilor. Unii din lucrători, care păreau buni și potriviți, l-au părăsit.

A revizuit în memoria lui pe toți lucrătorii și se oprește la un tânăr, despre care știa multe, cu care a avut experiențe triste, dar care înaintase ca un adevărat erou în viața sfântă și în slujbă. El trebuia să dea făclia Evangheliei, s'o încredințeze unui tânăr destoinic, care să fie vrednic de ea. Care s'o aducă mai departe altei generații. S'o fi gândit bătrânul apostol, dacă acest tânăr a suferit atât, a trecut prin atâtea și tot e plin de putere, atunci lui trebuie să-i încredințez slujba mea. „Îmi e de folos pentru slujbă”. Lucrarea pe care o faci în împărăția lui Dumnezeu, cui o vei încredința. Dacă n'ai fost egoist, atunci le-ai pregătit pe alții, le-ai dat sprijin, ajutor și atunci, când nu vei putea continua lucrul — ei cu bucurie îl vor prelua.

Vineri 18 Octombrie.

Datoria ucenicului în Hristos

Colos. 4:1—9.

În acest capitol vedem sfaturile, pe care le dă apostolul Pavel celor ce au legătură cu Hristos cel viu. La aceste sfaturi pot participa cu succes numai acei ce sunt în Hristos.

1. Datoria față de cei mici, să nu-i înșelăm, să nu-i asuprim, să ne purtăm cu ei exact așa, după cum Hristos se poartă cu noi. Cele mai multe păcate se fac în legătură cu cei mai mici, cu cei neabăgați în seamă, cu servitorii. Mai înainte de toate, când cineva e în Hristos, aceasta atitudine este complet schimbată. Robul și stăpânul devin frați.

2. Datoria față de Dumnezeu devine dreaptă. „Stăruieți în rugăciune, apoi adăugați, veghiați în ea cu mulțumiri”. Când cineva e în Hristos, mulțumește lui Dumnezeu pentru toate, și veghează la aceasta.

3. Datoria față de Împărăția lui Dumnezeu. „Rugați-vă să ni se deschidă o ușă pentru Cuvânt”. Aici e piatra de încercare, dacă esti în Hristos.

4. Datoria față de oameni nemântuiți. „Purtați-vă cu înțelepciune”.

Spune repede

1. A arătat milă și dragoste față de prieteni? Dar față de dușmanii tăi?

2. Cum crezi că vei avea un mai mare progres, când muncești, sau când lenevești?

3. Gândurile tale sunt așa cum trebuie să fie ale unui om creștin?

4. De câte ori te-ai rugat ieri? Dar azi?

5. Cum ești privit de semenii tăi?

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

IN COMUNA LUPENI, JUD. HUNEDOARA în ziua de 25 August a avut loc cununia religioasă a fratelui Florea Constantin cu sora Solomia Fibia. Serviciul religios a fost oficiat de fratele Ioan Rusu, păstorul bisericii.

IN BISERICA BAPTISTA DIN PESAC, JUD. TIMIȘ, în ziua de 15 Septembrie a. c. s'a ținut căsătoria religioasă a tinerilor Rubin Popovici din comuna Petriș cu Sofa Andrei din comuna Pesac. Serviciul religios a fost condus de fr. S. Cionca, lucrătorul cercului, ajutat de fr. G. Avram, păstorul bisericii. S'au declamat mai multe poezii. Corul din loc a cântat.

BISERICA BAPTISTA DIN COM. VERMEȘ, JUD. CARAȘ, a avut o frumoasă serbare cu ocazia botezului la 1. Septembrie. Actul botezului a fost îndeplinit de către fr. Ilie Dărăban din Reșița unde 23 de suflete au mărturisit, ca vor servi pe Domnul. La acest botez au luat parte frații din 18 comune. Programul a fost compus din poezii, soluri și duete. Muzica fraților din loc a dat concursul, precum și orchestra fraților maghiari din Gherteniș. Din cuvântul Domnului a vorbit fr. Ionel Laurentiu seminarist, fr. Petru Drăgoescu, fr. Petru Avram seminarist.

Domnul să binecuvinteze noile plante sădite în via sa.

COM. CERNA, JUD. TIMIȘ-TORON-TAL la 8 Sept. biserica a avut o frumoasă serbare a tineretului unde s'au declamat mai multe poezii, cântări și soluri. Programul a fost îndeplinit de către fr. Ioan Gruia din Șipet. La aceasta serbare au luat parte frații din com. Vermeș, Șipet, Berini și câțiva frați din Avram Iancu.

Bucuria noastră a fost mare în Domnul.

BISERICA DIN DEZEȘTI, JUD. SEVERIN, a serbat un frumos botez în ziua de 29 Sept. a. c., unde s'au botezat 10 persoane. Actul botezului a fost îndeplinit de fr. Ilie Dărăban. Din cuvântul Domnului au vorbit frații Nicolae Lighezan, Savu Pățeanu, Stelea Danilă și Zaharia. Frații au fost din 19 comune.

După botez frații s'au întors la casa de rugăciune, unde au luat parte un număr public, s'a ținut evanghelizare, a cântat muzica fraților din Valea-Mare și s'a împărțit și Cîna Domnului.

IN BISERICA GHIRODA, în ziua de 18 August s'a ținut serbarea soc. femeilor „Tabita”. Programul a fost condus de sora Maria Ardelean. Au vorbit din cuvântul Domnului, surorile: Marioara

Pascu, Veronica Botoca și Marioara Băluț.

Serbarea a fost împodobită cu poezii, soluri și convorbiri. A cântat corul din loc și din Timișoara.

Societatea a avut o expoziție frumoasă

din lucru de mână, din care s'a adunat suma de 3600 lei. Scopul serbării a fost ajutorarea săracilor. La sfârșitul serbării s'a ținut programul tineretului, care a fost condus de fr. Popovici Petru seminarist.

Ce știe un păcătos mântuit prin har

OSĂNDIREA

„Dupăcum printr'un singur om — (Adam) — a intrat păcatul în lume, și prin păcat a intrat moartea, tot astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor din pricină că toți au păcătuit”.

(Romani 5:12)

„Nu este nicio deosebire, pentru că toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”.

(Romani 3:22)

INLOCUIREA

„Căci, pe când eram noi încă fără putere, Hristos, la vremea cuvenită, a murit pentru cei nelegiuiți”.

(Romani 5:6)

*Osânda mi se cuvenea,
Dar eu găsit-am har la Tine;
Isus pe cruce ispășea
Păcatul pentru mine.*

NAȘTEREA DIN NOU

„Isus a zis: „Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu”.

(Ioan 3:3)

MÂNTUIREA

„Ce trebuie să fac, ca să fiu mântuit? Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit”.

(Faptele Apostolilor 16:30)

*Singura-mi îndreptărire
E Hristos cel răstignit,
Care'n marea lui iubire
Pentru mine s'a jertfit.*

IERTAREA

„Eu îți șterg fărădelegile ca un nor și păcatele ca o ceață: întoarce-te la Mine, căci Eu te-am răscumpărat”.

(Isaia 44:22)

DRAGOSTEA

„Atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru că oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

(Ioan 3:10)

„Fiul lui Dumnezeu m'a iubit și S'a dat pe Sine însuși pentru mine”.

(Galateni 2:10)

„Te iubesc cu o iubire veșnică; de aceea îți păstrez bunătatea Mea”

(Ieremia 31:3)

RECUNOȘTINȚA

„Cum voi răsplăti Domnului toate binefacerile Lui față de mine?” (Psalm 116:12)

„Noi îl iubim pentru că El ne-a iubit întâi”.

(1 Ioan 4:19)

Cititorule! Duhul Sfânt să binecuvinteze pentru sufletul tău aceste cuvinte, pentru că să poți spune:

*Așa cum sunt, plin de păcat,
Vin, pentru sângele-Ți vărsat,
De mine Tu te-ai îndurat,
Isuse, vin!*

Vino la Isus, AȘA CUM EȘTI, ACUMA, în vreme ce citești aceste rânduri.

Casieria Uniunii

Recunoaștem cu mulțumire că s'au mai primit următoarele sume în Cassa Uniunii: Biserica Baptistă Netotu, Făgăraș lei 55, Biserica Baptistă Poieni și Stein, Hunedoara lei 50, Deonisiu Băbuț, Rozdești, Sibiu lei 100, Pagubă Moisă, Grăniceri, Arad lei 600, Ioachim și Marin Crușovan, Orșova lei 100, Biserica Baptistă Sălașul de Sus, Hunedoara lei 130, Biserica Baptistă Cerna lei 200.

Casieria Misiunii

Recunoaștem cu mulțumire, că s'au mai primit următoarele sume în Cassa Misiunilor: Dionisie Băbuț, Rozdești lei 100, Soc. Fem. Sănnicolaul Mare lei 275, Soc. Fem. Cetate, Dolj lei 170, Dobra Lazar, Docece lei 200, Soc. Fem. Sighișoara lei 360, Bis. Bapt. Natiuș lei 100, Fericean Magdalena, Bontăști lei 50, Popovici P., Beregsăul Mare lei 250, Catona Florian, București lei 160, Dela un frate lei 500.

Dela Depozitul de Literatură Creștină

Iarna sufletului e pe sfârșitul Anotimpul prielnic pentru suflet se apropie. Criza de afară și dinlăuntru va putea fi biruită prin citirea Cuvântului lui Dumnezeu — care ne întărește credința, ne luminează calea, ne dă putere în bătălia vieții, ne hrănește sufletul și ne face demni de-a servi Dumnezeului nostru.

În acest scop, iubii frați și surori vă întâmpinăm cu îndemnul de a vă procura la timp hrană sufletească. De altă parte vă amintim că, ceva mai târziu, prețul tuturor cărților, probabil se va scumpi silit fiind la aceasta, de mare scumpete a materialului de expediție. De data aceasta vă dăm o listă de următoarele cărți:

1. Biblii mari de amvon a 300 lei.
2. Biblii a 200 lei.
3. Biblii a 160 lei.
4. Biblii a 100 lei.
5. Testamente a 40 lei.
6. Testamente a 30 lei.
7. Testamente pără pol. a 25 lei.
8. Cărți de cântări a 80 lei.
9. Cărți de cântări a 70 lei.
10. Cărți de cântări a 60 lei.
11. Cu 656 cântări, rabat dela 10 cărți.
12. Cărți de cântări a 55 lei cu 751 cântări.
13. Călătoria creștinului cartonale a 60 lei. Ed. I. II.
14. Femeile Vechiului Testament a 20 lei.
15. Femeile Noului Testament a 20 lei.
16. Vieața Mariei Slessor a 25 lei.
17. Doctrinile biblice a 30 lei.
18. Vieața de familie în Biblie a 35 lei.
19. Ana din Ava a 40 lei.
20. Femeia în Slujba Regească a 25 lei.
21. Puterea misiunii a 30 lei.
22. Credința și misiunea baptistă a 28 lei.
23. Povestiri religioase a 18 lei.
24. Geografia biblică a 50 lei.
25. Abecedarul creștin a 10 lei.
26. Inima Vechiului Testament a 15 lei.
27. În slujba lui Dumnezeu a 20 lei.
28. Cum să câștigăm suflete a 8 lei.
29. Vieața lui Livingstone a 15 lei.
30. Călăuza călătorului a 15 lei.
31. Crucea creștinului a 15 lei.
32. Mărgăritarele tineretului a 15 lei.
33. Tezaurul tineretului a 15 lei.
34. Celălalt tâmplar a 15 lei.
35. Armonia Evangheliilor a 10 lei.
36. Tristul Păstor a 10 lei.
37. Vieața în căsnicie a 6 lei.
38. Vieața de biruință a 5 lei.
39. Micul lui Dumnezeu a 15 lei.
40. Lămuriri asupra Genesei a 50 lei.
41. Lămuriri asupra Numeri a 50 lei.
42. Lămuriri asupra Deutonomului a 50 lei.
43. Mântuirea deplină a 12 lei.
44. Toate lecurile a 30 lei.
45. Ogorul nostru a 30 lei.

45. Istoria creștinilor a 35 lei.

45. Datoria bisericilor a 2 lei.

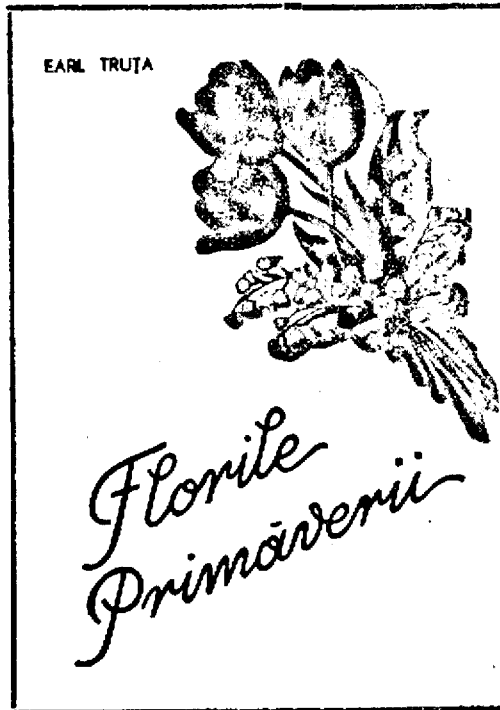
46. Statutul confesiunii baptist, care e bine să fie cunoscut de toți și să-l avem fiecare fam familie. Costă numai 5 lei.

Dăm ultima carte nouă și cea mai

frumoasă, Florile Primăverii a 50 lei.

Cei ce comandă dela 10 buc. în sus primesc 20 procente rabat și dela 20 în sus 25 procente.

Depozitul de literatură, str. Lae Barna Arad.

NOU

NOU

Florile

Primăverii

este cea mai nouă carte
eșită din editura noastră.

Florile Primăverii este o carte bogată, care îmbogățește pe tot cel ce o citește.

O carte pentru fete. Ea a fost scrisă mai cu seamă pentru fetele din România. Fetele vor găsi în aceasta carte un foarte prețios îndrumar în vieață.

O carte pentru predicatori. Ei vor găsi în ea cheia de înțelegere pentru multe probleme pe cari le întâmpină în Biserică, și material pentru predicile lor.

O carte pentru tineret. Conducătorii tineretelor, toți vorbitorii și toți membri vor afla în aceasta carte nu numai un prieten bun, cu multe sfaturi practice pentru vieață, ci și material foarte frumos, care să îmbogățească programele tineretului în Biserică.

O carte pentru cei ce se căsătoresc. Fetele cari o vor citi vor găsi, că adevărurile scrise în această carte transformate în vieață vor putea să le dea zestrea cea mai frumoasă pe pământ. Tinerii în pragul căsătoriei găsesc în ea ghidul spre comoară și ideal.

Da, aceasta este o carte scrisă special pentru unii, dar de mare folos și inspirație pentru toți cei ce o citesc; este o carte nouă, cu material bogat, cu o copertă colorată și foarte atrăgătoare, are 296 pagini și totuși se vinde numai la prețul de Lei 50.—

Se acordă și rabat pentru toți cei ce comandă cantități mai mari. Dela 10 bucăți rabatul este de 20%, iar dela 20 bucăți în sus rabatul este de 25%.

Se pot comanda dela **Depozitul de Literatură din Arad, Str. Lae Barna No. 4**, iar în cantități mai mari dela **P. Truța, București, Str. Berzei No. 29.**